

15. navadna nedelja

Jezus pošlje dvanajstere

Obhodil je vasi v okolici in učil. Poklical je k sebi dvanajstere in jih začel pošiljati po dva in dva. Dajal jim je oblast nad nečistimi duhovi in jim naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu, obujejo naj sandale in naj ne oblačijo dveh oblek. Govoril jim je: »Kjer koli stopite v hišo, ostanite tam, dokler ne odidete. Če vas kakšen kraj ne sprejme in vas ne poslušajo, pojdite od tam in si otresite prah z nog, njim v pričevanje.« In šli so ter oznanjali, naj se spreobrnejo. Izgnali so tudi veliko demonov in veliko bolnikov mazilili z oljem ter jih ozdravljali. Mr 6,7-13

Poslani

V tokratnem evangeliju mi stopajo pred oči tri Jezusova naročila apostolom:

- naj gredo po dva in dva,
- naj odidejo od tam, kjer jih ne sprejmejo,
- naj izganjajo nečiste oz. hude duhove.

Vedno znova me nagovarja Jezusova logika oznanjevanja. Učence pošilja v pari. Ne pošilja posameznikov, ampak dvojice. Zaveda se zahtevnosti pričevanja. Kakor je za pričevanje potrebna opora, je tudi za pravo misel, pravilno pričevanje potrebno prečiščevanje v paru. Vedeti, kaj in kako naj pričujemo, ni lahko. Zato potrebujemo občestvo na svoji poti. Tako občestvo Jezus učencem zagotavlja v dvojicah. Ko pa se zberejo, so spet skupaj v celotnem občestvu.

Zanimiva je Jezusova treznost. V naprej ve, da nekje ne bodo sprejeti. In tam, se Jezus ne želi izčrpavati. Če vas ne sprejmejo, pojdite drugam. Kako logično to zveni! Pa je tudi pri nas to res samoumevno?

In nazadnje še za današnji svet nemogoča trditev: Izganjajte nečiste duhove! Pa vendar tako logična! Kako naj apostoli natočijo novega, čistega vina, če so mehovi umazani in dotrajani. Kolikor je to mogoče logično Jezusu, pa se žal nam zdi to danes manj jasno in logično.

Poglejmo, kaj vse to pomeni danes?

Danes smo tako težko resnično skupaj. Čeprav je civilna sfera že zdavnaj ugotovila, da brez timskega dela ni napredka, v Cerkvi še vedno prevladujeta soliranje in čredništvo. Jezus prvo premaguje z zapovedjo ljubezni. Ljubezen se odraža v živem sobivanju in skupnem pričevanju. Če

tega ni, ne moremo pričevati o ljubezni. Seveda pa nas zanaša iz ene skrajnosti v drugo. Če ne pristanemo na soliranje, radi podpremo čredništvo. Dialog je tako zahteven, zato je najbolje okrog sebe zbrati ljudi, ki bodo kimali in se z vsem strinjali. Kdor misli drugače, je obsojen. Kaj lahko ustvari ravnotežje med prvim in drugim? Le dialog, ki je mogoč v priznavanju Resnice z veliko začetnico, resnice, ki jo prinaša Evangelij. Gre za podrejanje božji in ne človeški oblast. Oblast resnice je absolutna, človeška oblast je vedno relativna, tudi v Cerкви. Pojdite po dva in dva, je povabilo, naj resnico preverjamo in živimo v ljubezni, ter jo prinašamo svetu.

Če nas ne sprejmejo, ni nobene katastrofe! Je boleče, a kljub temu lahko gremo naprej. Ko zmanjka prostora za pristno občestvo, se zdi, da zmanjka tudi moči za trezen odmik. Ni lahko reči: Nič hudega, ne sprejmejo me, grem drugam. Pa vendar je mogoče ostati zvest Resnici le takrat, ko si priznam, da me nekdo ne sprejme in ko to lahko sprejmem sam. Šele ko sprejemam neuspehe brez obupa, lahko oznanjam z istim veseljem naprej. Sporočilo ni prav nič okrnjeno, če ga drugi ne sprejme. Če v živem in ljubečem občestvu spoznavam, da oznanjam pravo Resnico, lahko odhajam v miru naprej. Sprejmem poraz in grem. Sicer pa se izčrpavam bodisi v prijateljstvu, ki ne gre; v prepričevanju že drugače prepričanih; v upanju, da me bodo vendarle sprejeli itd. Če vas ne sprejmejo, pravi Jezus, otresite prah z nog in odidite drugam.

Hudih oz. nečistih duhov danes ne manjka. Med oratorijem o Mariji Dominiki Mazarello smo spoznavali preproste življenjske resnice, ki smo jih strnili v naslednje žarke dneva:

- Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo,
- Lenoba je vseh grdob grdoba,
- Ne vrzi puške v koruzo,
- Grem jaz,
- Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte,
- Grem, kamor me kličeš.

V teh geslih, ki so se nas vseh zelo dotaknili, vidim skrite naslednje hude duhove: Lenobo, obup in brezciljnost. Lenoba je hudič od hudiča, ki nas vse po malo drži. Najprej ga izženimo iz svojega življenja, potem pa pomagajmo drugim. Obup v vsaki najmanjši težavi je danes pogost odziv. Mar ne tiči za tem hudi duh, ki si ne želi naše rasti v dobrem in lepem? Ko podležemo prvima dvema, je težko slišati, kam nas Bog kliče. Potem pa tavamo v brezciljnosti, v prepričanju, da se nič ne da oz. da je vse enako dobro.

Gospod pošilja tudi nas:

- da živimo v pristnem sožitju z najbližjimi in v tem sobivanju odkrivamo Resnico in v njej rastemo,

- da se ne izčrpavamo tam, kjer se resnično ne da nič storiti in naredimo več tam, kjer pa je to mogoče,

- da izženemo hudega duha lenobe, obupa in brezcilnosti (pa še kakšnega) iz svoje srede, ter v boju proti njim pomagamo tudi drugim.

Počitnice in dopusti ni so čas, ko naj bi pozabili na vse to. Utrdimo našo povezanost in ostanimo pričevalci, saj nas Gospod neprestano pošilja!